

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

27 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Roman Doroftei în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2020, în cauza penală prindu-l pe

*Olaru Ruslan XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.*

Termenul examinării cauzei:

1. instanța de fond: 09.04.2019-06.11.2019;

2. instanța de apel: 25.11.2019-17.06.2020;

3. instanța de recurs: 06.08.2020-27.01.2021.

a c o n s t a t a t

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 06 noiembrie 2019, pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, Olaru Ruslan a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin. (1), art. 190 alin. (1), art. 190 alin. (1), art. 190 alin. (1) și art. 27, 190 alin. (1) Cod penal și în baza acestor legi, i-a fost numită pedeapsa:

- în baza art.190 alin. (1) Cod penal - închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni;
- în baza art. 190 alin.(1) Cod penal - închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni;
- în baza art. 190 alin.(1) Cod penal - închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni;
- în baza art. 190 alin.(1) Cod penal - închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni;
- în baza art. 27, 190 alin.(1) Cod penal - închisoare pe un termen de 1 an și 4 luni.

În baza art. 84 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, s-a numit lui Olaru Ruslan pedeapsă definitivă sub formă de 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată lui Olaru Ruslan a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani.

În conformitate cu art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată lui Olaru Ruslan prin prezenta sentință, a fost adăugată total partea neexecutată a pedepsei complementare - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe o perioadă de 1 lună și 17 zile stabilite prin sentința Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 07 decembrie 2015.

A fost respinsă cerința procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Olaru Ruslan la 16 noiembrie 2018, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, prin inducerea în eroare, în urma vizionării site-ului cu anunțuri publicitare „999.md”, la rubrica cunoștințe, a găsit datele de contact ale cet. Babencu Inga, care a plasat anunț că prestează servicii de masaj și sub pretextul că dorește să se întâlnească, a apelat-o de la numărul de telefon XXXXX. În urma discuției ultima i-a comunicat adresa: XXXXX, unde locuia împreună cu Moisei Alexandra și unde își desfășura activitatea în lipsa căror-va acte permissive. Peste aproximativ 15 min. a fost apelată de către Olaru Ruslan care i-a comunicat că a ajuns la destinație. În scopul probării veridicității intențiilor sale și înșelării, în cadrul discuției cu Babencu Inga și Moisei Alexandra, Olaru Ruslan și-a descheiat scurta, astfel încât pe haina interioară să se observe inscripția „Poliția”, și a extras din buzunarul interior al scurtei legitimația, prezentându-se ca angajat al Centrului pentru Combaterea Traficului de Persoane, Veaceslav Ursu. Olaru Ruslan le-a solicitat cet. Babencu Inga și Moisei Alexandra să-l însoțească, pentru a fi documentate cu referire la serviciile pe care le prestează. În vederea îmbunătățirii situației materiale personale, acționând după un plan bine chibzuit, Olaru Ruslan, sub pretextul de a nu fi documentate conform legii pentru practicarea prostituției, a pretins de la Babencu Inga și prietena acesteia, Moisei Alexandra mijloace bănești în sumă totală de 100 euro, iar ca urmare Babencu Inga, în antreul apartamentului, i-a transmis suma pretinsă, tot atunci i-a comunicat că pentru a-și continua activitatea, fără a fi documentată, urmează lunar să-i transmită mijloace bănești pe care le va solicita.

Astfel, instanța de fond a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate Olaru Ruslan a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin.(1) Cod penal, individualizată prin *„escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților actului juridic nul sau anulabil, care a produs daune considerabile”*.

Tot el, la 19 noiembrie 2018, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, prin inducerea în eroare, în urma vizionării site-ului cu anunțuri publicitare „999.md”, la rubrica cunoștințe, a găsit datele de contact ale cet. Onova Tatiana și sub pretextul că dorește să se întâlnească a apelat-o de la numărul de telefon XXXXX. În urma discuției, ultima i-a comunicat adresa unde primește vizitatori. La ora stabilită Olaru Ruslan, în continuarea acțiunilor sale infracționale, a venit la domiciliul cet. Onova Tatiana, amplasat XXXXX, unde aceasta presta servicii sexuale. Fiind îmbrăcat în uniformă de polițist, s-a prezentat ca angajat al Centrului pentru Combaterea Traficului de Persoane, fapt care l-a confirmat prin legitimație, spunând că se numește Veaceslav Ursu. Astfel, știind că activitatea pe care o practica Onova Tatiana este una ilegală, având un plan bine determinat de dobândire ilicită a mijloacelor bănești, i-a comunicat că legea a fost modificată și persoanele care practică prostituția sunt reținute pe o perioadă de 15 zile cu aplicarea amenzii de 4000 lei. Onova Tatiana s-a speriat și i-a propus să achite amenda pe loc, comunicându-i că la moment dispune de suma de 1000 lei. Olaru Ruslan din start nu a acceptat suma de 1000 lei, dar în rezultatul discuțiilor și rugăminților cet. Onova Tatiana, el a fost de acord să ia suma respectivă, iar ulterior i-a zis că o va proteja, iar pentru această protecție ultima va fi obligată să-i presteze servicii sexuale și să-i transmită mijloace bănești. Ea a acceptat cele propuse deoarece îi era frică să nu fie reținută. După ce a luat banii, Olaru Ruslan a plecat, comunicându-i că o va apela ulterior pentru a colecta mijloace bănești. Ulterior, Onova Tatiana nu a mai fost apelată și nici căutată de această persoană, care s-a dovedit a fi Olaru Ruslan.

Astfel, instanța de fond a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate Olaru Ruslan a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal, individualizată prin *„escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților actului juridic nul sau anulabil, care a produs daune considerabile.”*

Tot Olaru Ruslan, la 20 noiembrie 2018, aproximativ pe la ora 09:30, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, prin inducerea în eroare, a telefonat-o pe Moisei Alexandra, de la numărul de telefon XXXXX cu care inculpatul a făcut cunoștință pe 16.11.2018, la adresa XXXXX, prin intermediul prietenei sale Babencu Inga, i-a comunicat că dorește să vină la masaj. În continuarea acțiunilor sale infracționale, în decurs de jumătate de oră, Olaru Ruslan iarăși a apelat-o și i-a

comunicat că este jos în fața scării. Olaru Ruslan a insistat să intre în apartament pentru a discuta. În urma discuției ultimul, urmărind realizarea planului infracțional chibzuit, a pretins de la Moisei Alexandra suma de 100 euro, pentru a nu o documenta pentru activitatea ilegală practică. Ea, fiind speriată, i-a dat acești bani, după care Olaru Ruslan a plecat, comunicându-i că va mai veni după mijloace bănești.

Astfel, instanța de fond a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate Olaru Ruslan a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin.(1) Cod penal, individualizată prin *„escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților actului juridic nul sau anulabil, care a produs daune considerabile.”*

Tot el, la 29 noiembrie 2018, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, prin inducerea în eroare, în urma vizionării site-ului cu anunțuri publicitare „999.md”, la rubrica cunoștințe, a găsit datele de contact ale cet. Craveț Valeria, care a plasat anunț că prestează servicii de masaj și sub pretextul că dorește să se întâlnească a apelat-o de la numărul de telefon XXXXX. În urma discuției, ultima i-a comunicat adresa XXXXX, unde primește persoane la masaj. În decurs de o oră, în continuarea acțiunilor sale infracționale, Olaru Ruslan a venit la domiciliul acesteia unde i-a prezentat o legitimație de serviciu pe care era scris „Poliția”. Craveț Valeria a reușit doar să vadă numele de Veaceslav. Imediat după, Olaru Ruslan i-a comunicat că pentru prestarea a astfel de servicii aceasta riscă să fie reținută pentru 15 zile. Craveț Valeria s-a speriat și i-a spus că nu dispune de bani să achite amenda pe loc. Olaru Ruslan i-a spus că dacă nu achită suma indicată, urmează să-l însoțească la sectorul de poliție. Craveț Valeria a început să plângă și l-a întrebat cât o să o coste amenda, iar respectivul i-a spus că de la 6000-8000 lei, ea a spus că nu deține așa sumă de bani și va încerca să facă rost de ei până în seara respectivă. Totodată, Olaru Ruslan i-a comunicat că pentru a-i favoriza practicarea prostituției în continuare, acesta va avea nevoie de careva servicii, referindu-se la relații sexuale și mijloace bănești pe care le va colecta periodic. La 29.11.2019 Craveț Valeria a depus o plângere la Centru Național Anticorupție unde a relatat cele întâmplate și că este de acord să conlucreze cu organele competente pentru a investiga cazul respectiv. În vederea îmbunătățirii situației materiale personale, acționând după un plan bine chibzuit, Olaru Ruslan la 14.12.2018, aproximativ la orele 15.00, a venit la domiciliul lui Craveț Valeria, apelându-i din timp. Fiind îmbrăcat în uniformă de polițist imediat a intrat în apartament, comunicându-i că prima dată a iertat-o pentru faptul că nu i-a achitat suma pretinsă, însă acum trebuie să-i achite suma de aproximativ 4000 lei. Craveț Valeria

comunicându-i că dispune doar de suma de 2000 lei (bani primiți de la colaboratorii CNA), Olaru Ruslan a acceptat și a primit suma respectivă transmisă de Craveț Valeria în cadrul măsurii speciale - transmiterea banilor sub controlul CNA.

Astfel, instanța de fond a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate Olaru Ruslan a comis infracțiunea prevăzută de art. 27, 190 alin.(1) Cod penal, individualizată prin *„tentativa de escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților actului juridic nul sau anulabil, care a urmărit producerea daunelor considerabile, care din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul.”*

Tot el, la 22 decembrie 2018, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, prin inducerea în eroare, a găsit datele de contact ale cet. Ivanov Lucia pe o rețea de socializare și în urma discuției dintre ei, având un comportament dolosiv, s-a prezentat cu numele Marius și i-a comunicat că activează la Consulatul României din Chișinău, la finalizarea conversației i-a dat numărul ei de telefon. În discuțiile ulterioare, Ivanov Lucia i-a spus lui Olaru Ruslan că a aplicat pentru perfectarea actelor de obținere a cetățeniei române și procesul durează mult timp. Urmărind realizarea planului infracțional chibzuit, Olaru Ruslan s-a întâlnit cu Ivanov Lucia în data de 24.12.2018 și în urma discuției, în scopul probării veridicității intențiilor sale și înșelării, el i-a spus că poate să o ajute și i-a solicitat actele în original și în copii. Tot atunci, a anunțat-o că pentru prima etapa va fi necesar să achite suma de 2000 lei, și după ce va obține actele încă 100 euro. La 25.12.2018 a mai avut loc o întâlnire între Olaru Ruslan și Ivanov Lucia în timpul căreia ultima i-a transmis suma de 100 euro pentru perfectarea actelor românești, el a luat suma respectivă și i-a restituit originalul documentelor. După această întâlnire inculpatul a dispărut, nu mai răspundea la mesaje și nici la apelurile telefonice, atunci Ivanov Lucia și-a dat seama că a fost mințită și deposedată de bani.

Astfel, instanța de fond a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate Olaru Ruslan a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin.(1) Cod penal al RM, individualizată prin *„escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților actului juridic nul sau anulabil, care a produs daune considerabile.”*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul delegat în Procuratura Anticorupție, Nesterov Aliona, solicitând casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin

care Olaru Ruslan să fie condamnat la pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

3.1. În motivarea apelului, procurorul a indicat că, calificarea acțiunilor inculpatului este absolut justă și întemeiată. Cauza penală fiind examinată conform procedurii simplificate prevăzute la art. 364¹ Cod procedură penală, însă cu toate acestea, deși instanța de judecată a dat apreciere corectă circumstanțelor de fapt a cauzei și l-a condamnat pe Olaru Ruslan conform art. 190 alin. (1), art.190 alin. (1) art.190 alin. (1), art.190 alin. (1) și art. 27, 190 alin. (1) din Cod penal, acuzarea contestă sentința în partea ce ține de pedeapsa stabilită, considerînd-o a fi una prea blîndă, întrucît nu corespunde prevederilor de aplicare a art.75 Cod penal.

La fel, a indicat că instanța nu a apreciat corect gradul de pericol ce-1 prezintă pentru societate infracțiunea incriminată inculpatului, precum și circumstanțele cauzei, personalitatea acestuia și rolul la comiterea infracțiunii și, în consecință, a aplicat față de inculpat o pedeapsă neechitabilă, sub aspectul individualizării pedepselor.

Conform materialelor cauzei, procurorul a atenționat asupra faptului că, inculpatul anterior a fost judecat de mai multe ori, prin urmare, se reține art. 77 alin. (1) lit. a) din Codul penal ca circumstanță agravantă: *săvîrșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză*, or, Olaru Ruslan a fost anterior condamnat prin sentința Judecătorei Bălți din 21 august 2009 în temeiul art. 190 alin. (2) lit. c) și 351 alin. (1) Cod penal și prin sentința Judecătorei Călărași din 04 februarie 2010 în temeiul art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal și art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Totodată, s-a referit asupra faptului că, conform sentinței Judecătorei Călărași din 04 februarie 2010 în temeiul art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal și art. 190 alin. (2) lit.c) Cod penal, inclusiv prin cumul parțial în temeiul art. 84 alin.(4) Cod penal al pedepselor aplicate (sentința Judecătorei Slobozia din 03.12.2009) inculpatului Olaru Ruslan i s-a stabilit pedeapsa sub formă de 7 ani și 2 luni închisoare cu privarea dreptului de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 3 ani; eliberat conform adeverinței nr. 027715, a DIP Penitenciarului nr. 15 Cricova la data de 11 noiembrie 2014, astfel constată că la situația zilei de azi nu a expirat termenul de 6 ani stabilit de art. 111 alin.(1) lit. h) din Codul penal, în rezultat se constată că inculpatul nu are antecedentele penale stinse, iar conform art. 34 alin. (1) din Codul penal „se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvîrșită cu intenție.”

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2020, a fost admis apelul procurorului, caseată parțial sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 06 noiembrie 2019, în partea aplicării prevederilor art.84 și 90 Cod penal

și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor stabilite lui Olaru Ruslan, i s-a stabilit o pedeapsă definitivă sub formă de 3 ani și 6 luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 06 noiembrie 2019 a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, sentința se contestă în partea stabilirii pedepsei, iar temei pentru a interveni în sentință din oficiu în partea încadrării juridice, conform art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, lipsește.

La stabilirea pedepsei penale, instanța de apel a remarcat că sentința primei instanțe urmează a fi casată în partea aplicării prevederilor art. 84 alin. (1) și art. 90 Cod penal, dat fiind faptul că prima instanță nu a dat o apreciere corespunzătoare cu privire la individualizarea pedepsei în raport cu faptele comise.

În acest context, instanța de apel a menționat că, instanța de fond eronat a conchis că o pedeapsă non privativă de libertate este echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, or, inculpatul urmează să conștientizeze faptele comise, în situația în care, deși acesta a comis 5 infracțiuni, acesta anterior a mai fost condamnat, inclusiv pentru infracțiune similară din prezenta speță.

La fel, a notat că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnaților prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ei este un incident în viața acestora. În același rând, a remarcat că în textul art. 90 alin. (1) Cod penal, lexemul „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme.

La speță, instanța de apel a constatat că, la individualizarea pedepsei penale stabilite inculpatului în prezenta speță, instanța de fond a pus accentul mai mult pe personalitatea persoanei vinovate, fără a învedera și alte criterii de individualizare a pedepsei penale, cum ar fi gravitatea infracțiunii săvârșite, influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului.

În acest sens, s-a stabilit că instanța de fond neîntemeiat a conchis că împrejurările prezentei cauze penale, îndeosebi cele reținute de către această instanță, ce vizează personalitatea inculpatului, sunt suficiente pentru a aplica prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, or, deși inculpatul Olaru Ruslan nu s-a eschivat de la examinarea cauzei penale și a recunoscut vinovăția incriminată, acesta a comis

infracțiunile în stare de recidivă, fapt ce denotă, că sentința contestată, urmează a fi casată în partea stabilirii definitive a pedepsei inculpatului.

Prin urmare, s-a reținut că prin sentința judecătoreiei Călărași din 04 februarie 2010, Olaru Ruslan a fost condamnat în temeiul art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal și art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal (care se atribuie la categoria infracțiunilor grave), cu aplicarea art. 84 alin. (4) Cod penal, la 7 ani 2 luni privațiune de libertate, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 3 ani. Conform adeverinței eliberate de administrația Penitenciarul nr.15 Cricova, la data de 11 noiembrie 2014, Olaru Ruslan a fost eliberat din detenție.

Astfel, instanța de apel a conchis că, la data pronunțării sentinței, termenul de 6 ani stabilit de art. 111 alin. (1) lit. h) Cod penal, nu a expirat, ceea ce denotă că la momentul comiterilor faptelor infracționale, Olaru Ruslan avea antecedente penale nestinse.

Având în vedere că inculpatul Olaru Ruslan a comis cinci infracțiuni cu intenție, instanța de apel a considerat necesar de stabilit pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Olaru Ruslan pedeapsa de 3 ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

La fel, instanța de apel a considerat că anume această pedeapsă - privativă de libertate, este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunile comise de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptelor comise de inculpat, cât și personalitatea inculpatului.

Cu privire la faptul aplicării prevederilor art. 85 Cod penal, ținând cont de pedeapsa complementară stabilită inculpatului prin sentința Judecătoreiei Botanica mun. Chișinău din 07.12.2015, instanța de apel a constatat că termenul de 4 ani stabilit al pedepsei sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport a expirat la data de 23.12.2019, conform certificatului Biroului de probațiune Buiucani (f.d. 158, Vol. II), urmare la care fapt cumularea sentințelor, prin adăugarea părții neexecutate a pedepsei complementare, la momentul pronunțării decizei, nu este justificată.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Doroftei Roman în numele inculpatului, care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6) și pct. 10) Cod de procedură penală solicită casarea deciziei și remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea celor solicitate avocatul susține că, instanța de apel nu a judecat cauza în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, dar a depășit acuzațiile indicate în rechizitoriu, fiind constatate fapte și elemente neincriminate prin rechizitoriu.

Astfel, instanța a neglijat normele de procedură și din oficiu a agravat situația condamnatului, iar în aceste condiții consideră că decizia este pasibilă de a fi supusă casării integrale.

În opinia recurentului, de vreme ce instanța de apel a intervenit cu modificări în sentință, care au dus la redozarea pedepsei pe un capăt de acuzare, s-ar fi impus și intervenția instanței la stabilirea pedepsei inculpatului pentru cumul de infracțiuni aplicate acestuia prin prisma art. 84 alin. (1) și (4) Cod penal, procedeu pe care instanța de apel l-a desconsiderat, agravându-i astfel situația inculpatului.

La fel, susține că instanța de apel a ignorat prevederile art. 336 alin. (3) pct. 6), 8), 24 alin. (3) Cod de procedură penală, deoarece nu a consemnat în procesul-verbal al ședinței de judecată probele la care se referă în descriptivul deciziei sale în latura individualizării pedepsei.

Totodată menționează că, decizia recurată nu conține motive pe care se întemeiază soluția cu privire la aplicarea în privința inculpatului a pedepsei sub formă de închisoare reală, or, instanța de apel nu a analizat în conținutul deciziei adoptate argumentele apărării cu privire la proporționalitatea pedepsei aplicate în raport cu gravitatea faptelor inculpatului, fiind reproduse și citate normele juridice generale referitoare la pedeapsa penală.

Potrivit autorului cererii de recurs, instanța de apel nu a motivat, descris și argumentat necesitatea aplicării celei mai grave pedepse - închisoarea, coroborând și cu faptul că: inculpatul este angajat în câmpul muncii, a compensat pagubele materiale și morale, concubina este însărcinată în a 6-a lună, are copil minor întreținere precum și o ajută pe mama după moartea tatălui, a recunoscut vina și colaborat cu organul de urmărire penală.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu motivele invocate, deoarece instanța de apel și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite inculpatului, ținând cont în deplină măsură de principiile generale de aplecare a pedepsei.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Din textul recursului rezultă că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite de către inculpatul Olaru Ruslan și din aceste considerente, instanța de recurs nu se va expune asupra acestor aspecte, însă recurentul își exprimă dezacordul cu pedeapsa aplicată, astfel semnalând temeiul de casare stipulat de art. 427 alin. (1)

pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de către instanțele de fond, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Însă, instanța de recurs consideră că, pedeapsa individualizată inculpatului, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale.

Astfel, Colegiul penal remarcă că, argumentele recurentului privind stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, sunt nefondate, or, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

În condițiile speței, instanța de recurs reține că, instanța de apel a dat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul inculpatului, de persoana acestuia, corect a conchis că corijarea acestuia poate avea loc doar prin stabilirea unei pedepse privative de libertate, excluzând prevederile art. 90 Cod penal, prin care instanța de fond a suspendat condiționat executarea pedepsei penale.

Colegiul penal reamintește că, stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii

infracțiunii și scopul urmărit, conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătatea, situația familială și socială etc.

De asemenea, Colegiul penal indică că, chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Totodată, Colegiul penal menționează că, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că, scopul pedepsei poate fi atins cu sau fără executarea efectivă a acesteia, or, conform prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de judecată ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând neapărat în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

Astfel, Colegiul penal indică că, în formarea convingerii, instanța de apel a ținut cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv, întreaga conduită a inculpatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

Mai mult decât atât, Colegiul penal susține poziția instanței de apel care în partea descriptivă a deciziei a indicat de ce aplicarea unei pedepse neprivativă de libertate nu va atinge scopul pedepsei penale prevăzut de art. 61 Cod penal, și anume *„(...) infracțiunea respectivă a fost comisă după aplicarea unei pedepsei non privative de libertate pentru comiterea unei fapte similare. Pedeapsa non privativă nu a fost suficientă pentru a preveni comiterea de către inculpat a altor infracțiuni, ultimul comițând o faptă analogică mai gravă”* (vezi pct. 4.1. din prezenta decizie).

În prezența circumstanțelor descrise, Colegiul penal consideră legală concluzia instanței de apel referitor la pedeapsa cu închisoarea aplicată inculpatului care este proporțională faptelor comise de către inculpat.

Mai mult decât atât, după cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal constată că, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la pronunțarea deciziei recurate, or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acesteia nu s-au stabilit.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar conchide că nu s-a comis erorile de drept prevăzută în pct. 6) și 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, la care face referință recurentul, deci nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa stabilită inculpatului fiind aplicată de către instanța de apel în conformitate cu legea și în limitele acesteia, decizia fiind una motivată din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului ordinar, ca fiind vădit neîntemeiat.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Roman Doroftei în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2020, în cauza penală privindu-l pe *Olaru Ruslan XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *24 februarie 2021*.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan